

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר כ' קדו מ' טהרה רצוי ת' זצ'ל "אֵלֶּא לֹא צְמַח מִקְוָה שְׁדָק אֶחָד מִסְפֵּרִי רַבְבָּשׂ אַחֲרֵה תְּקוּנָה לְכָל'" א' "חַק גַּתֵּן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֱלֹהִים כְּדֵין לְקָבֶד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

סְפִרְךָ רַבִּי מִתְּנִינִי בֶּן־שְׁמַעֲנִי

אֶבְרָהִים

תקון למקורה ליליה, חם ושלום, לומר עשרה כפיטל תהלים, פמבר בספר הראשון (בסימן רה), עין שם העגין. כי עשרה כפיטל תהלים הם בוגד עשרה מיני גינה, שגא אמר בהם ספר תהלים (פסחים קייז, זהר אמור דף כא, פינחס דף רכג, תקון יג) (עין מדרש שוחט תהלים ובהמפרש שם), שיהם: ברכה, אשורי, משכיל וכו'. כי עשרה מיני גינה הפל יש להם לכך לבטל לכך הקלהפה והפגם הפל, כי הם הפל הקלהפה והפגם הפל, פמבר מזה שם בספר הראשון. ודע, כי זה העгин של העשרה מיני גינה הפל, שהם בוגד פגם הפל, הוא מרמז בפסוקים אלו: ברכה - "אברך את ה' אשיך יענני אף לילות" וכו' (תהלים טז). אשורי - "אשורי גשוי פשטע כסוי חטאה" (שם ל"ב). משכיל - "זמה אשחה משכלה" (משלו יט). שיר - "בלילה שירה עמי" (תהלים מ"ב). גזיה - "למנצח אל תשחת" (שם ג"ט). גzon "אזכרה גינתי בלילה" (שם עז). תפלה - "הייאכל תפלו מבלי מליח" (איוב ז) (עין רש"י שם וע' תיקון מז). חזדך - "פָתַת לְאֶחָרִים הָזָד" (משלו ה). מזמור - "הגותן זמרות בלילה" (איוב ל"ה). הלזיה - "אשחה יראת ה' היא תפלה" (משלו ל"א). זהבן

וְדֹע, בַּי אֵלּוּ הָם הַעֲשֶׂרֶת קְפִיטָל שְׁצִירִיכִים לְאָמֶרֶם בָּאוֹתָה הַיּוֹם,
שְׁאָרָעַ לוּ מִקְרָה בְּלִתִּי טָהֹר, חָם וּשְׁלוֹם: "מִכְתָּם לְדֹוד" –
טָז. "לְדֹוד מִשְׁבֵּיל" – לְב. "אָשָׁרִי מִשְׁבֵּיל אֶל דָּל" – מָא. "כְּאֵיל

תַּעֲרָג" – מְבָ. "לִמְנִצָּחָה אֶל תְּשִׁיחָת" – נְטָ. "לִמְנִצָּחָה עַל יִדוֹתָן" – עַזָּ. "תִּפְלָה לִמְשָׁה" – צָ. "הַזְׂדוֹ לְהִ קְרָאוּ בְּשָׁמוֹ" – קָהָ. "עַל נְהָרוֹת בְּבָל" – קָלוֹ. "הַלְלוּ אֶל בְּקָדְשׂוֹ" – קָנוֹ. וְאַלּוּ הַעֲשָׂרָה כְּפִיטָל תְּהָלִים הַם תָּקוֹן גָּדוֹל מַאֲדָ לְעָגִין הַגְּלִיל, וְמַיְשָׁזְׁוֹבָה לְאָמָרָם בְּאַזְּתוֹ הַיּוֹם, אֵין צְרִיךְ לְפָחָד עוֹד בְּלֵל מִפְגָּם הַגּוֹרָא שֶׁל הַמִּקְרָה, חַם וִשְׁלֹום, כִּי בְּוֹדָאי גַּתְתָּקוֹן עַל־יִדְיָזָה. וּבְזָכוֹת תָּקוֹן חַטָּא זֶה יָבוֹא מֶשִׁיחָ צְדָקָנוֹ לְקַבֵּץ גְּפֻזּוֹתֵינוּ, כִּמוֹ שְׁבָתוֹב (תְּהָלִים קָמ"ז): "בָּוָגָה רֹשְׁלִים הֵי גְּדָחֵי יִשְׂרָאֵל יִבְגֶּמֶ", בְּמַהְרָה בִּימֵינוּ, אָמָנוּ:

חַזָּק

בְּשָׁלָם סִכְפָּר לְקֹוֹטֵל מִזְבֵּחַ תְּבִנָּא – תְּזִקָּה

לֹאָלָל עַלְלוֹן אֲנָשָׁד שְׁתִינָם אֶרְזָ קָבָד
וְאֱלֹהָ מִזְבֵּחַ עַל הַר אֲשֹׁוּבִים מָה
שְׁלַקְתָּתִי מַתּוֹךְ שִׁיחֹתֵינוּ הַקְדּוֹשִׁים:

תְּזִקָּה צָג

שְׁמִעָתִי בְּשָׁמוֹ, שָׁאָמֵר לְעָגִין הַמְּחַלְקָת שְׁהִיוּ חֹזְלִקִים עַלְיוֹ.
כִּי אָמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכַרְזָנָם לְבָרְכָה (ברכוֹת ו): "בְּרָם
זֹלֶת לְבָנֵי אָדָם" – יְאָלוּ דְבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוֹמָנוּ שֶׁל עַזְלָם,
וּבְגִיאָדָם מִזְלָלֵין בְּהָם, וּמַאי גִּיהָו, תִּפְלָה. עַל־כֵּן מִחְמָת שְׁבָל
עַסְקָוּ תִּפְלָה. כִּי בְּעָגִין תִּפְלָה הָיָה מְרַבָּה לְדִבָּר עַם אֲנָשָׁיו,
וְהַזְּהִירָם מַאֲדָ לְהַרְבּוֹת בְּתִפְלָה וְהַתְּבֹזּוֹדּוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵינוֹ
קוֹנוֹ, בְּמַבָּאָר בְּסִפְרֵיו הַקְדּוֹשִׁים וַיּוֹתֶר מֵזָה הַרְבָּה לְדִבָּר עַמְנוּ
וְחַזָּק אָוֹתָנוּ בְּהַתְּחִזּוֹת בְּלֵי שָׁעוֹר, לְהַרְבּוֹת בְּתִפְלָה וְהַתְּבֹזּוֹדּוֹת.
עַל־כֵּן בְּגִיאָדָם מִזְלָלֵין בּוֹ וּמַבְזִין אָוֹתוֹ וְחֹזְלִקִין עַלְיוֹ, כִּי כָל עַסְקָוּ

זהו תפלתם, שיחם דבריהם העוזמים של עוזלם, ובגיאדם
مزלזלים בהםם. והגבן:

בָּנָה בְּנֵי בָּנָה בְּנֵי בָּנָה

שְׁמַעֲתִי מִפְיוֹ הַקָּדוֹשׁ, שְׁהִיא בְּטוֹב אֶצְלָוּ תּוֹרָה עַל עֲנֵינוּ-רָאשׁ. הַשָּׁנָה, שְׁצְרִיכֵין לְגַמֵּעַ לְצִדְיקִים עַל רָאשׁ-הַשָּׁנָה. וְהִיא מִבָּאָר שֶׁ שְׁמַעְנוּ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים שְׁמַתְקַבְּצִין בְּרָאשׁ-הַשָּׁנָה, כִּשְׁזֹכֵין אָז לְהִזְמִין אֶצְלָ הַצִּדִּיק. כִּי הַצִּדִּיק הוּא בְּחִינָת-רָאשׁ, כִּי הוּא רָאשׁ בְּגַם יִשְׂרָאֵל, וּרְאֵשׁ-הַשָּׁנָה הוּא גַּסְכֵן בְּחִינָת-רָאשׁ, כִּי הוּא רָאשׁ הַשָּׁנָה, וּכְלָ אֶחָד בָּא עִם מְחוֹ וְדַעַתּוֹ לְהַצִּדִּיק וּמִקְשֵׁר דַעַתּוֹ וּמְחוֹ שֶׁבָּרָאשׁוֹ, שֹׁזְהָוּ גַּסְכֵן בְּחִינָת-רָאשׁ, לְהַצִּדִּיק שְׁהָוָא רָאשׁ בְּגַם יִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת ל) בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה, גַּמַּצָּא שְׁמַתְקַבְּצָוּשָׁלֶשֶׁה-רָאשִׁים יְחִיד. וְהִיא לוֹ בָזָה תּוֹרָה שְׁלֹמָה, וְלֹא זָכִיתִי לְקַבְּלָה:

לעגין הַתִּבְזֹדּוֹת וְשִׁיחָה בֵּין קֹנוֹ וְאֶמְירָת תְּהִלִּים
וְתִחְיָנוֹת וּבְקָשׁוֹת, טֹב מַאֲדָם כַּשְׂזֹכִין לְאָמָרָם בַּלְבָד
שָׁלָם בְּאֶמֶת, עַד שִׁזְפָּה לְבֻפּוֹת לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ, בֵּין הַבּוֹכָה
לְפָנֵי אָבִיו. אָבָל אָמָר, שֶׁבְשָׁהָאָדָם אוֹמֵר תִּחְגּוֹת וּבְקָשׁוֹת וְחוֹשֵׁב
בַּלְבָדוֹ וּמִצְפָּה שִׁיבָּכה, זוֹאת הַמְּחַשְּׁבָה אֵינֶיהָ טוֹבָה, וְהִיא מִבְלַבְלָת
גַּסְיכָן אֶת דָעַתוֹ, כִּי מְחַמֵּת זוֹה אֵינוֹ יִכּוֹל לְוֹמֵר הַבְּקָשׁוֹת בַּלְבָד שָׁלָם
בְּשִׁלְמוֹת. כִּי צְרִיכֵין בְּשָׁעָת אֶמְירָת תִּחְגּוֹת וּבְקָשׁוֹת לְהַרְחִיק
מֵעַצְמוֹ כֹּל מִינֵי מְחַשְּׁבּוֹת חֹזֵץ שְׁבָעוֹלָם, רַק לְבָין דָעַתוֹ אֶל
הַדְבּוּרִים, שְׁהֽוּא מִדְבֵּר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ, כִּאֲשֶׁר יִדְבֶּר אִישׁ אֶל
רַעַהָג, וְאֵז מִפְיָלָא בְּקָל יִתְעוֹזֵר לְבָז, עַד שִׁבּוֹא לְבִכְיָה גִּדְזָלה

בְּאֶמֶת. אָבֶל בְּשִׁחוֹשֶׁב וּמִצְפָּה עַל זוֹה שִׁיבְכָּה, אָזִי זוֹה וְזֹה אֵינוֹ עוֹלָה בְּיַדָּו, כִּי הָאָמִירָה בְּעַצְמָה גַּתְבָּלָה עַל-יָדָיוֹה כְּגַ"ל. כִּי זוֹה שִׁחוֹשֶׁב וּמִצְפָּה שִׁיבְכָּה, הַזָּא גַּמְכַנּוּ בְּחִינַת מִחְשָׁבָה זָרָה שִׁמְבָלָבָלָת, הַכְּבוֹנָה, שְׁאֵינוֹ יִכּוֹל לְשִׁמְעַת הַיְטָב מֵה שַׁהוּא מִדְבָּר עַל-יָדָיוֹה, כִּי הַעֲקָר – לִדְבָּר הַדְבָּר בְּאֶמֶת לְפָנֵי הַשָּׁם יַתְבִּרְךָ בְּלִי שָׁוָם מִחְשָׁבּוֹת אַחֲרוֹת בְּלָל כְּגַ"ל. וְאֵם יוֹצֶה לְבָכְרָה בְּאֶמֶת – מַה טוֹב, וְאֵם לֹא – לֹא, וְלֹא יַבְלַבֵּל אָמִירָתוֹ בְּשִׁבְיָל זוֹה כְּגַ"ל:

תְּזִקָּה צָר

עַזְדָּה אָמָר לְעַגְנִין הַתְּבֻזְדּוֹת, שְׁחִיה דָּרְפָּו זַיְל לְזַרְזָע מִאֵד בְּזֹה לְהִיּוֹת רְגִיל מִאֵד בְּהַתְּבֻזְדּוֹת, לְפִרְשָׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשָּׁם יַתְבִּרְךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וְאָמָר: שְׁאָפָלוּ בְּשָׁאַיִן יִכְזְלִין לִדְבָּר בְּלָל, אָפָלוּ בְּשִׁמְדָבְרֵיּוּ רַק דָבָור אֶחָד, גַּמְכַנּוּ טוֹב מִאֵד. וְאָמָר: שְׁאָפָלוּ אֵם אֵינוֹ יִכּוֹל לִדְבָּר רַק דָבָור אֶחָד, יְהִיה חַזָּק בְּדָעַתּוֹ, וַיְדַבֵּר אָזֶה הַדָּבָר בְּמָה וּבְמָה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר וּעָרָד, וְאָפָלוּ אֵם יִבְלַח בְּמָה וּבְמָה יִמְמִם בְּדָבָר זוֹה לְבַד גַּם זוֹה טוֹב. וַיְהִיה חַזָּק וְאֲמִיצָה, וַיַּרְבֶּה לִדְבָּר אָזֶה הַדָּבָר פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, עד שִׁירָחָם עַלְיוֹ הַשָּׁם יַתְבִּרְךָ, וַיַּפְתַּח פִּיו, וַיַּזְבֵּל לְפִרְשָׁ שִׁיחָתוֹ:

וְאָמָר: שְׁהַדָּבָר יִשְׁלֹז כְּחַגְדָּל מִאֵד, כִּי הַלָּא יִכְזְלִין לְחַשָּׁע עַל קְנָה-שְׁרָפָה שְׁלָא תּוּכֵל לִירֹזֶת. וְהַבָּן. וְאֵז בְּשִׁדְבָּר מִזָּה, דָבָר תְּרֵבָה מִהַּתְּבֻזְדּוֹת, וְהַאֲרִיךְ מִאֵד בְּשִׁיחָה גַּפְלָאָה בְּכָמָה מִינִי לְשׁוֹנוֹת, וְחַזָּק אָזֶתֶנוּ וְזַרְזָע אָזֶתֶנוּ מִאֵד מִאֵד בְּזֹה, לְהַתְחִזֵּק לְתִרְבּוֹת בְּהַתְּבֻזְדּוֹת וְשִׁיחָה בֵּין לְבִין קֹנוֹ. וְאָמָר: שְׁרַצְנוֹ שִׁיחָה לְנוּ כָּל הַיּוֹם כָּל הַתְּבֻזְדּוֹת, וְלַבְלּוֹת כָּל הַיּוֹם עַל זוֹה, אֵד לֹא כָּל אָדָם יִכּוֹל לְקַיִם זוֹה. עַל-כָּנְבָרָח לְצֹוֹת לְהָם שִׁיחָה

לָהֶם עַל-כָּל-פָּנִים אֵיזֶה שְׁעָה הַתְּבֹזְדּוֹת, פִּי גַּם זֶה טֹּוב מִאֵד. אֲבָל
מֵי שֶׁלְבּוֹ חִזְקָה בָּהּ, וַרְזָצָה לְקַבֵּל עַלְיוֹן עַל עֲבוֹדָתוֹ יַתְּבִּרְךָ בְּאֶמֶת,
רְצֻנוֹ שְׁיִתְּחִיה לוֹ כָּל הַיּוֹם הַתְּבֹזְדּוֹת. וְהַזְּפִיר אָז מָאֵם רְחַבְמִינָה,
זָכְרוֹגָם לְבָרְכָה (ברכות כא): 'זְלוֹא יִשְׁיַתְפֵּלֶל אָדָם כָּל הַיּוֹם כְּלֹז':

סְרִיר קַצְבָּר לְקַנְפָּז מֵזְבָּחֶת הַשְׁמָנוֹת:

תורה אב

א תקון גָּדוֹל לְמִקְרָה לַיְלָה חֵם וּשְׁלוֹם. לוֹמֶר עֲשָׂרָה כְּפִיטָל תְּהִלִּים
בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם. וְאַלְוָה הַזֶּה:

ט"ז מכתם לוד. ל"ב לוד משכילה. מ"א אשורי משכילה אל דל.
מ"ב באיל טערג נ"ט למגץ אל תשחת. ע"ז למגץ על ידוזון.
צ' תפלה למיטה. ק"ה הודה לה' קראו בשמו. קל"ז על גחרות בעל.
ק"ג הללו אל בקדשו. ומי שזוכה לאמרם באותו היום אין צריך
לפחד עוד מפגם הנורא של המקרה חם ושלום כי בודאי יתתקן
על ידי זה. ובזוכות תקון חטא זה יבוא משיח צדקנו לקבץ
נפוצותינו במרה בימינו אמן:

כְּרָבֶן שְׂמֵחַ מִזְרָחַת יִשְׂרָאֵל

ובמוצאי שבת קדש ליל א' של שבועות גתקבצו בפה אנשי
לבית הבעל הבית שלנו, והיינו געורים שם יחד כי אין שם בית
המדרש רק בתיהם גסיות ובבית הנטה אין געורים שם רק קצתם
גתקבצו בבית הבעל הבית שלנו והיינו גערים שם והיה זה לנו
לחתת גדול, ואמרנו כל התקון וגם האדרא רבא כי שם הלילה
גדול בעתים הללו קרוב לכפלים משוער הלילה שלנו, כי שם
הלילה בליל שבועות הוא שמנחה שעוט אבל אף על פי כן לא
הייה לנו צער מפחד נשנה, כי ישבנו שם בהרוחה גדולה על

המְצֻעֹות שֶׁלָּהֶם וּבְכָל פָּעֵם גַּתְנוּ לָנוּ קָאֹזָעַ לְשִׁתּוֹת וּסְמוֹךְ לַיּוֹם
גַּתְנוּ לְכָל הָעוֹלָם יֵין שְׂרָפָ טֹב עִם מְרֻקָּחָת שֶׁל קְלִיפָּת מַאֲרָאָנָּצָן
(תְּפֹזִים) גַּם סְמוֹךְ לְאוֹר הַיּוֹם הַתְּחִילָה קְצָת סְפָרְדִּים לְגַגְן שִׁירֹות
וְתְּשִׁבְחוֹת קְצָתָם הַיְדוּעִים לָנוּ וּקְצָת אֲחָרִים בְּגִגְגִּים מִשְׁגִּים
שֶׁלָּהֶם, וְגַם גַּגְן יְהִי רְבּוֹן עַלְם וּכְוֹי בְּגִגְגִּן וְגִקְדּוֹת מִשְׁגִּים
וְאַפְּ עַל פִּי כֵּן הִיה לֵי נְחָת גָּדוֹל מִאָד וְהִיוּתִי מִגְגָן עַמְּהֶם גַּם בֵּן
גִּגְגִּן שֶׁלָּהֶם, וְשִׁמְחָתִי שְׁשִׁמְעָתִי שְׁבָכָל מִקּוּם מִזְמְרִים וּמִשְׁבָּחִים
לְשִׁמוֹ הָגָדוֹל יִתְבְּרָךְ וַיִּתְعַלֵּחַ עַד שְׁהָאִיר הַיּוֹם, וְאַז הַלְּכָנוּ לְטַבֵּל
וְהַמְּהֻמָּה הַלְּכָנוּ בְּלָם לְהַתְפִּילָל בְּבֵית הַכְּנָסָת בַּי שְׁמָ מִתְפְּלָלִים בְּלָם
בְּבָקָר הַשְּׁבָּם בְּשִׁבְוּעֹת אַפְּ עַל פִּי שְׁרָבָם לֹא הִי גַּעֲזָרִים וְאַנְחָנוּ
הַתְפִּלְלָנוּ בְּבֵיתָנוּ וְאַחֲר הַתְפִּלָּה אֲכָלָנוּ אַרְזָ עִם חָלָב וְדִבְשָׁ, בַּי בְּךָ
הַמְגָהָג שֶׁלָּהֶם לְאַכְלָ בְּשִׁבְוּעֹת דִּבְשָׁ וְחָלָב:

גַּם בְּלִיל בֵּי שֶׁל שִׁבְוּעֹת עַזְרָגִי הַשָּׁם יִתְבְּרָךְ, שְׁהִיה שָׁם אַחַד
שְׁאַכְלָ גַּם בֵּן אַצְלָ בַּעַל הַבֵּית שֶׁלָּנוּ, וְהַתְּחִיל לְבוֹא בְשִׁמְחָה וְגַגְן
לוֹ וְהַזָּא הַתְּחִיל לְרָקָד, עַד שְׁאַחֲר בְּךָ שִׁמְחָנוּ גַּם בֵּן וְרָקָדָנוּ עַמּוֹ
יְחִיד וְשִׁמְחָנוּ כָּל הַמְּסִבֵּין שָׁם וּזְהִי יָקָר בְּעִיגִינָה מִאָד שְׁזָבִינָה
לְשִׁמְחָה וְלְרָקָד בְּחִגָּה הַקְּדוֹשָׁ הַזָּה זָמָן מִתּוֹרָתָנוּ בְּמָקוֹם רְחֹוק
וּמִשְׁגָּה בְּזָהָה, מַה שְׁלָא עַלְהָה עַל דַעֲתָנוּ בַי הִיָּנוּ סְבּוּרִים שְׁחָם
וּשְׁלָום גַּתְעֵב עַל הַסְּפִינָה בְּשִׁבְוּעֹת חָם וּשְׁלָום, וְעַכְשָׁו עַזְרָגִי
הַשָּׁם יִתְבְּרָךְ לְבוֹא אֶל הָעִיר לְאַכְסָגִיא טֹבָה וּלְשִׁמְחָה בְּשִׁבְוּעֹת
בְּרָקוּדִין בְּעַזְרָת הַשָּׁם יִתְבְּרָךְ:

קְבָא וּבְיּוֹם שְׁנִי אַחֲר הַתְפִּלָּה הַלְּכָנוּ אֶל הַרְבָּ לְקַבֵּל פָּנָיו וְאַנְיִ לֹא
הִיִּתְיַי בְּבֵית הַכְּנָסָת בְּלָל בְּשִׁבְתָּה וַיּוֹם טֹב כִּי-אָמָ בְּעַרְבָּ שִׁבְתָּה
קְדָש בְּבָקָר וּבְלִיל שִׁבְתָּה קְדָש, אַבְלָ רַיְ"א הִיָּה בְּבֵית הַכְּנָסָת וְעַלְהָ
שָׁם לְתֹרָה וּסְפָר שְׁשָׁם מְזֻצִּיאָן הַסְּפָר-תֹּרָה בְּתִיק שֶׁלָּה וּבְתֹזֶךְ

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אָזְקֵן פִּזְחָרֶת זָצְרָל "אָזְקֵן מִקְוֹה שְׂדֵךְ אָזְקֵן רְבָבָר זָהָה תְּקֹזָה לְפָלָל" →
כְּקָמָג "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעָי הַוּצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות → 30

הַתִּיק קֹרֵין בָּה וְגַם אֵין מִגְיָחִין הַסְּפָרִ-תּוֹרָה כְּמוֹ אַצְלֵנוּ רַק כְּמוֹ
שְׁעוֹמֶדֶת בַּתִּיק כִּד מַעֲמִידִין אַוְתָה עַל הַשְּׁלָחָן, וְפֹתְחִין הַתִּיק עַם
הַסְּפָרִ-תּוֹרָה בִּיחָד וּקֹרֵין בַּסְּפָרִ-תּוֹרָה כִּשְׁהִיא עַזְמָדָת זְקוֹפָה
בַּתִּיק וּמִבֵּית הַרְבָּב הַלְּכָנוּ לְגַבִּיר רִ' אַבְרָהָם טִילָּקָא וּבַתְּחָלָה
הַזְּלִיכָו אַוְתָנוּ לְבֵית אָחִיו רַבִּי יוֹסֵף שְׁדָר עַמוֹ בְּחַצְרָא אַחֲת, וְאַחֲרָה
כִּד גְּבִנָסְתִי לְבֵית רַבִּי אַבְרָהָם הַגּוֹפָר לְעַיל, וּקְבָל אַוְתָנוּ בְּכָבּוֹד
גָדוֹל וּמְסִרְתִי לוֹ הַאֲגָּרָת שְׁחִיה בִּידֵי אַלְיוֹ מִרְבִּי יְחִיאָל בְּמַבָּאָר
לְעַיל וְאַחֲרָה כִּד אָמָר לְנוּ שְׁאָם אָנוּ צְרִיכָין לְטוֹבָתוֹ גְּבוֹא אַלְיוֹ אַחֲרָה
יּוֹם טֹב וּגְפִטְרָנוּ מִמְּנוּ בְּשַׁלּוּם:

סְפָרָא לְקָאָטָע שְׁלָצָוָת הַשְׁלָמָא:

כִ אָפָ-עַלְ-פִי שְׁתֻכָּה הַזָּא דָבָר גָדוֹל, וּמְטָל עַל כָּל אָחָד מִיּוֹשְׁרָאֵל
לְהַזְכִּיחַ אֶת חֶבְרוֹן בְּשְׁרוֹאָה בּוֹ שְׁאַיָנוּ מִתְנַהָג בְּשְׁוֹרָה, אֶת עַל פִי
בָּנוּ לֹא כָל אָדָם רָאוּי לְהַזְכִּיחַ. בַּי עַל-יְדֵי תֻכָּה שֶׁל מֵי שְׁאַיָנוּ
רָאוּי לְהַזְכִּיחַ, לֹא דִי שְׁאַיָנוּ מַזְעִיל בְּתֻכָּהוּ אֶת גַם הַזָּא מִבָּאִישׁ
רִיחַ שֶׁל אַלְוּ הַגְּשָׁמוֹת הַשׂוֹמְעִים תֻכָּהוּ, וּעַל-יְדֵי זֶה הַזָּא מַחְלִישׁ
אֶת גְּשָׁמָתָם וּמִפְסִיק הַשְּׁפָעָה מִכָּל הַעֲזָלָמוֹת הַתְּלִוִיּוֹם בָּהָם. בַּי
אִי-אָפָשָׁר לְהַזְכִּיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל עַל עַזְנוֹתֵיהֶם, בַּי אָם מֵי שִׁיכּוֹל
לְהַזְסִיפָ וְלֹאֲתָן רִיחַ טֹב בְּהַגְּשָׁמוֹת עַל-יְדֵי שַׁהֲוָא מַזְכִּיחָם, שֶׁזֶה
אִי-אָפָשָׁר בַּי אָם כִּשְׁזֹוכָה לְבִחִינַת הַקּוֹל הַמְשֻׁקָה אֶת הַגּוֹ-עֲדָן,
שְׁמָשָׁם גְּדָלִים בָּל הַרְיוֹחוֹת וּבָל הַיְּרָאֹות שַׁהֲוָא קֹל הַשִּׁיר שִׁיטָעָר
לְעַתִּיד וּכְבוֹי (עִין בְּפָנִים בְּלִיקּוֹטִיתִתְנִינָה ח). אֶתְהָה הַמְעִין אֶל יְבָהּוֹדָה
רְעִזְנִיקָה, בַּי לְמַעַלָה הַזְהִיר הַרְבָּה שִׁידְבָּר בָּל אָחָד עַם חֶבְרוֹן
בְּיִרְאָת שְׁמִים, וּבְאָר בְּפִרְוּשׁ שָׁכָל אָדָם צְרִיךְ לְעַסְקָה בָּזָה, כְּמוֹ
שֶׁגָּאָמָר לְעַיל בָּאָזְטָה יְיָז. וּבָאָז אָמָר שְׁאָין בָּל אָדָם רָאוּי לְהַזְכִּיחַ.
אָז הַעֲגִינוּ מִבָּאָר הַיְּטָב לְמַי שְׁמַבִּין הַיְּטָב פִּרְוּשׁ הַדְּבָרִים

בפישיותם. כי לדבר עם חברו ביראת שמים, לדבר אחד עם חברו בכל يوم מהתבלית ומה יהיה הסוף מאתנו וכו', זה צരיך בודאי כל אדם לקיים אפילו אדם פשוט לגמרי בג"ל. אבל תוכחה שהזהיר כאן הוא עניין אחר לגמרי, כי הוא, כשהמוכיח את האדם ומזכיר לו עונתו, שאומר לו למה עשית עברה פלוני או מעשה הרעיה הזאת חמשלים, וזה צരיך האדם ליזהר שלא להזביר מעשים רעים שלהם, כי יכול להחליש בשמהם עליידי זה, עלידי שמעורר הריח רע עליידי שמצויר עונתויהם. וזה עקר הפרוש של תוכחה כמו שמצינו בראש"י על פסוק דברי קהילת שבתabo: כל מקום שמצינו דברים אין אלא דברי תוכחה וכו'. גם כתוב בפרשת דברים, שכן מצינו בכמה צדיקים שלא הובייח אלא סמוך למיתה וכו'. וכן משה וכו'. והגה לכואורה הדבר תמורה, כי לא משה בודאי הובייח ואמר מוסר לישראל הרבה מקדים, שהזהיר אותם מאי לשמר את דברי התורה. אך עקר פרוש תוכחה הוא מה שהזביר עונתויהם כמו שבתוב שם: במדבר בערבה וכו', ופרש רש"י: שהם המקומות שהכעיסו וכו', וזה עקר שם תוכחה. ותוכחה כזו לא הובייח כי אם סמוך למיתה, אף על פי שהוגה היה מובייח בבחינת הקול בג"ל, שעליידי זה היה מעורר ריח טוב כמו שבתוב בפיגים. אף על פי כן לא הובייח להזביר עונתויהם כי אם קדם מותו ועיין עוד מזה במקום אחר.

פרק ט פארץ פלשתינה תח'זק

והבת מלכה בג"ל בשברחה, באתך עד אותו המבצר והיתה הולכת שם סביב אתו המבצר של מים וגидו למלך שהייא הולכת שם סביב אתו המבצר בג"ל ו herald המלך ויחלו לסתפה כשר אתה זאת הבת מלכה ישבה עצמה שטרוי לتوز המבצר

זַקְןָ נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אֶלְעָזִיר פָּזָה רַצִּית אֶצְבָּעַל "אֶלְעָזִיר מִקְוֹה שְׂדֹק אֶלְעָזִיר רַבָּע אֶלְעָזִיר לְפָלָע" →
כְּקֻמֵּל → "חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוּצָאת "נִצְחָתִי וְאֶגְנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות → 30

כִּי הִיא רֹצֶחֶת יוֹתֶר לְטַבָּע בְּמַיִם מִשְׁיִתְפָּס אֶזְתָּה הַמֶּלֶךְ, וְתַהְיוּ
אֶצְלָו וְגַם, אָוְלִי אֶפְ-עַלְ-פִּיכְנָן תְּגִיצָל, וְתוּכָל לְכָנָם לְתֹזֵד הַמְּבָצָר
שֶׁל מַיִם הַגְּלָל בְּשֶׁרֶאָה הַמֶּלֶךְ כִּד שְׁהִיא בּוֹרָחָת אֶל הַמַּיִם, אָמָר:
מַאֲחָר שְׁהָוָא כֵּן, עַל כֵּן צֹוָה לִירֹת אֶזְתָּה וְאֶם תָּמוֹתִתְמֹות וְהַיּוּ
מַזְרִים אֶזְתָּה, וְהַגִּיעֵוּ אֶלְיָהָה כָּל הַעֲשָׂרָה מִינֵי חַצִּים שְׁמַשׂוּחִים
בְּעֲשָׂרָה מִינֵי סְמִים כְּגָל וְהִיא בְּרָחָה לְתֹזֵד הַמְּבָצָר הַגְּלָל, וְגַבְגָּסָה
לְתֹזְכּוֹ, וְעַבְרָה דָּרְךָ הַשְׁעָרִים שֶׁל הַחֹזְמוֹת שֶׁל מַיִם כִּי יִשְׁשָׁם
שְׁעָרִים בְּאֵלָו הַחֹזְמוֹת שֶׁל מַיִם הַגְּלָל וְהִיא עַבְרָה וְגַבְגָּסָה לְתֹזֵד
כָּל הַעֲשָׂרָה חֹזְמוֹת שֶׁל הַמְּבָצָר שֶׁל מַיִם, עַד שְׁבָאָתָה לְפָגִים
וְגַפְלָה שֶׁם וְגַשְׁאָרָה חִלְשָׁוֹת וְאָנִי רֹפֵא אֶזְתָּה (הִגְּנוּ זֶה שְׁהָוָא בְּלֹא יְדִים
הַגְּלָל) כִּי מֵי שְׁאַיִן בְּיַדְוֹ כָּל הַעֲשָׂרָה מִינֵי צְדָקוֹת הַגְּלָל-אַיִן זֶה יָכֹל
לְכָנָם לְתֹזֵד כָּל הַעֲשָׂרָה חֹזְמוֹת הַגְּלָל, כִּי יַטְבָּע שֶׁם בְּמַיִם וְהַמֶּלֶךְ
וְחַילָו הַגְּלָל רַדְפָו אֲחָרָיה וְגַטְבָּעוּ בְּמַיִם וְאָנִי יָכֹל לְכָנָם לְתֹזֵד כָּל
הַעֲשָׂרָה חֹזְמוֹת שֶׁל מַיִם הַגְּלָל וְאֵלָו הַחֹזְמוֹת שֶׁל מִים-הָם גַּלְיִ הָם
שְׁעַמְדוֹ בְּחֹזְמָה וְהַרְזֹחוֹת-הָם מִעֲמִידִים גַּלְיִ הָם וּמַגְשָׁאַיִן אֶזְתָּם
וְאֵלָו הַגְּלִים שָׁהָם הַעֲשָׂרָה חֹזְמוֹת הַגְּלָל, הָם עַזְמִידִים תָּמִיד שֶׁם
אֵלָה הַרְזֹחוֹת הָם הַמְּעַמִּידִין וּמַגְשָׁאַיִן אֶת הַגְּלִים וְאָנִי יָכֹל לְכָנָם
לְתֹזֵד כָּל הַעֲשָׂרָה חֹזְמוֹת כְּגָל, וְאָנִי יָכֹל לְחֹזֶר וּלְמַשֵּׁךְ מִמְּגָה,
הִגְּנוּ מִן הַבְּתָה מַלְבָּה הַגְּלָל, כָּל הַעֲשָׂרָה מִינֵי חַצִּים וְאָנִי יוֹדֵעַ כָּל
הַעֲשָׂרָה מִינֵי דְּפִיקָין עַל יְדֵי הַעֲשָׂרָה אֲצְבָעֹות כִּי בְּכָל אֲצְבָע
וְאֲצְבָע מְעַשֵּׂר אֲצְבָעֹת-יְוָדָעַיִן דְּפָק מִיחַד מַהַעֲשָׂרָה מִינֵי דְּפִיקָין,
וְאָנִי יָכֹל לְרִפְאֹות אֶזְתָּה עַל יְדֵי כָּל הַעֲשָׂרָה מִינֵי גַּגִּינָה וְעַל כֵּן
אָנִי רֹפֵא אֶזְתָּה גַּמְצָא שִׁישׁ לִי כְּחַכְמָה בְּיַדְיִי כְּגָל וְעַתָּה אָנִי נֹתֵן
לְכָם זוֹאת בְּמַתְגָּה וְגַעֲשָׁה שֶׁם שְׁמַחָה גְּדוֹלָה וְחִדּוֹה רַבָּה מִאַד זוֹאת
הַמְּעַשָּׂה קָשָׁה לִי מִאַד לְסִפְרָה אֲךָ מַאֲחָר שְׁהַתְּחִלָּתִי לְסִפְרָה, אָנִי

מִכְרָח לְגַמְרָה בָזָאת הַמְעַשָּׂה, אֵין שָׁוֹם תְּבָה שֶׁלֹּא יְהִיָּה בָה בְּזֶגֶה וּמִ שְׁבָקִי בְסֻפְרִים יוּכֶל לְהַבִּין קָצֶת רַמְזִים וְהַגָּה, עֲנֵין הַחֲצִים הַגְּלִיל, שִׁישׁ לוֹ כְּחָבִידִים לְהַחְזִיר הַחֲצִים כְּגַם, זֶה בְּחִינַת (דָּבָרים לְבָב): "זֹת אֲחֹזָה בְמִשְׁפְּט יִדִי" וּבָמוֹ שְׁפִירָשׁ רְשִׁי "בְשָׁר וְדָם זָרָק חַזְׁיוֹאִינוֹ יִכְׁזַב לְהַחְזִירָה, וְהַקְּדוֹשָׁ בָרוֹךְ הוּא זָרָק חַזְׁיוֹאִינהָ".

סְפִירָה שְׁלֹחָה שְׁרָאָב הַזְׁוּחָה:

סימן תרנו (ה) קטן היודע לנגע לולב כדי נא אביו חייב לקנות לו לולב כדי להנכו במצוות:

סימן תרנה (ה) מן התורה אין מצות לולב חזץ למקדש אלא يوم ראשון וחכמים תקנו שייהא ניטל בכל מקום כל שבעה: (ב) ביום שבת אין נוטל אפילו אם הוא יום ראשון: הגה ואסור לטלטל הלולב בשבת דהוי באבן (ר"ז ס"פ לולב הגוזל והמגיד פ"ד וכל בו) אבל האתרוג מותר בטלטל דראוי להריה בו ואסור ליתנו על הבגד אפילו ביום טוב דמוליך ריחא (מהרי"ל): (ג) אין אדם יוצא ידי חובתו ביום ראשון בלולב של חבריו שהשאילו דברינו לכם משלכם ואפילו אמר לו יהא שלך עד שתצא בו ואח"כ יהא שלי כבתיחה לא יצא דהוי כמו שאול ואם נתנו לו במתנה מותר: (ד) נתנו לו מנת להחזיר הרי זה יוצא בו ידי חובתו ומהירו שמתנה על מנת להחזיר שמה מתנה ואם לא החיזרו לא יצא אפילו נתן לו את דמיו ואפילו נאנס מידו וכן אם החיזרו לאחר זמן מצותו לא יצא: הגה ומותר לחתת לו אתרוג במתנה על מנת שלא יקדישנו דלא גרע מנתה על מנת להחזיר (ר"ז פ"ה דנדרים): (ה) נתנו לו סתם هو כי אילו אמר לו על מנת שתחזירתו לי דמסתמא על דעת כן נתנו לו כיון שצורך לצאת בו שאין לו אחר ואם לא החיזרו לא יצא: הגה וצריך לחזור וליתנו לבعليו במתנה כדי שייהיה של בעליים ויצאו בו (הרא"ש ורבינו

זֶקֶן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר כ' קמו כ' שְׁאָלָה מִזְרָחָה שְׁדָךְ אֶחָד מִסְפָּרָה רַבָּנִי זֶה תְּקֹוֹן לְפָלָא כ' ח' "חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לֹא רַע ע"י הַוֹּצָאת "גִּנְחָתִי וְאַנְצָחָה" שׁע"י יִשְׁיבַת תְּיקֹון הַמִּידּוֹת כ' ו'

ירוחם (נ"ח ח"ד) ומיהו אפילו לא החזירו לידי אלא לאחר ואחר לאחר
והאחרון מחזרו לבעליים יצא: (ו) לא יתגנו ביום ראשון קטן
קודם שיצא בו מפני שהקטן קונה ואיינו מקנה לאחרים מן התורה
ונמצא שם החזירו לו איינו מוחזר ויש מי שאומר שם הגיע
לעוגנת הפעוטות מותר ואם תופם עם התינוק כיוון שלא יצא מיד
שפир דמי: (ז) שותפים שקנו לולב או אתרוג בשותפות אין אחד
מהם יוצא בו ידי חובתו ביום הראשון עד שתגנו לו חלקו במתנה:
הגה ודוקא שלא קנו לצורך מצוה אבל אם קנו לצורך מצוה יוצאים בו
מסתמא דעתה דהכי קנאוהו (המניד): (ח) האחים שקנו אתרוגים
מתפיסט הבית וגט אחד מהם אתרוג ויוצא בו אם יכול לאוכלו
ואין האחים מקפידים בכך יצא ואם היו מקפידים לא יצא עד
שתגנו לו חלקם במתנה ואם קנה זה אתרוג זה פריש או שקנו
כאחד אתרוג רמון ופריש מתפיסט הבית אין יוצא באתרוג עד
שתגנו לו חלקם במתנה ואע"פ שם אכלו אין מקפידים עליו
 מפני שכלי שאין שם מאותו המין אין מהילתם בסתם מועלת אבל
כשיש שם מאותו המין אפילו היה מעולה מאחרים מהילתם
בסתם מועלת לפי שאינם מקפידים: (ט) מה שנוהגים במקום
שאין אתרוג מצוי שכלי הקהל קונים אתרוג בשותפות הטעם
 מפני שכיוון שקנאוהו לצאת בו מסתמא הוא כאילו פירושו שכלי
הקהל נותנים חלקם לכל מי שנוטלו לצאת בו על מנת שייחזרו
 להם: הגה ונוביין מעות אתרוג לפי ממון הדדור מצוה מונח טפי על עשרים
על עניים ואשה פטורה מליתן למעות אתרוג הויאל ואין חיבת בו
(תשובה מהרי"ל סימן קי"ד) וכל אדם ישתדל והוא זריז במצבה לקנות לו אתרוג
ולולב בלבד כדי לקיים המצוה כתקנה (הגה"מ סוף הל' לולב):

זֹקֶן נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

פֶּשֶׁךְ רַקְעָטֵץ תְּפִלָּה הַשְׂמִחָה

תצע: ובכן תרחש על כל עמה בית ישראאל הצריכים למצוא זוגם, שיזבו למצוא זוגם מהרתה, זוגם האמתה, זוגם ההגון להם מן השמיים, ויזכה כל אחד להטעור אליך בשעת ההתקשרות, לזכור בהתכלית והסוף בשעת שבירת כל חרם בעת התגאים, שיזכר על ידי זה בשער החriskית שהיה בירושלים שהוא פתחה של גיהנם, למען לא יבגד באשתו הבהיר, ויזהר מלהרשה אפילו אם יש לו יסורים ממגה חם ושלום, כי יזכור בענש המר של גיהנם שיגצל ממנו על ידי זה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שמי שיש לו אשה רעה איינו רואה פניו גיהנם, וצריך לקבל באחבה וכן יזכור את עצמו שם תהיה אשה טובה ברצונו, שייהיה זהיר וזהיר מלהרבות תאתו חם ושלום ויזכר שיש גיהנם, ויחמל על עצמו ויקdash את עצמו בזוגו בתכלית הקדשה בראשו לאייש ישראלי ויזכר ולא ישכח ענש המר של גיהנם שבא על פגש הברית חם ושלום רחמנא לצלן רחם עלי ועל זרעי ועל כל ישראל, ותסבב ברחמים סבות לטובה, באפן שגיצה למילט ולהציל נפשנו מן הגיהנם ומכל מיני ענשיהם ודיניהם בזה ובבא, כי "מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודע עפר היגיד אמתה" חוסה עליינו כרוב רחמים והצילנו מזעם, "שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בה, הצילה מהרב נפשי מיד כלב יהידתי" חום ורחם ויחמל עליינו בזכות וכח הצדיקים אשר קרבונו אליך ברחמים "הצילני מטיט ואל אטבעה, אגילה משונאי וממעמקי מים אל תשטפנוי שבלת מים ואל תבלענוי מצולחה, ואל תאטר עלי באר פיה עגני ה' כי טוב חסדך כרב רחמים פנה אליו ואל תפתר פניך מעבדך כי צר לי מהר עגני קרבנה אל נפשي גאה למען אויבי פדני

צַדְקָה נִתְןֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אֶלָּא כְּפָרָה פְּזֹהַרְתִּי תְּצִוָּה לְאַזְרָךְ מִזְרָחָךְ רְבָבָךְ עַזְמָךְ תְּזִקְנָךְ לְפָלָךְ

כְּקָמָה אֶלָּא כְּפָרָה פְּזֹהַרְתִּי תְּצִוָּה לְאַזְרָךְ מִזְרָחָךְ רְבָבָךְ עַזְמָךְ תְּזִקְנָךְ לְפָלָךְ

30 "חַק נִתְןָ וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרָעִי הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָתִי" שְׁעִיר יִשְׂבִּית תִּיקְוָן המידות

הַשִּׁיבָגִי וְאַשְׁזָבָה כִּי אַתָּה [ה'] אֱלֹקִי הַשִּׁיבָגָנוּ הִי אֱלֹיךְ וְגַשְׁזָבָה חִדְשָׁ

יִמְינָנוּ כְּקָדָם יְהִיוּ לְרָצָן אָמְרִי פִּי וְהַגִּזְוֹן לְבִי לְפִגְיָה הִי צְוָרִי וְגַזְאָלִי:

פֶּלֶת מֵז תְּחָ: תְּפִילָה זוֹת מִיסְדָּת עַל פִּי הַסּוֹד הַגּוֹרָא שְׁגִילָה
(רַבִּינוּ ז"ל) עַל גְּדוֹלָת רְשָׁבָ"י ז"ל, שַׁהְבְּטִיחָה לִיְשָׁרָאֵל

שְׁלָא תְּשִׁבָּח הַתּוֹרָה עַל יָדָו כִּי בְּזֹהָר דָא יַפְקוֹן מִן גָּלוֹתָא, ע"ש
בְּתַחְלַת הַסְּפָר, וּמָה טוֹב לְאוֹמֶרֶת עַל קְבָרוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רְשָׁבָ"י ז"ל,
מֵי שָׂוְכוֹה לְבוֹא לְשָׁם, אַךְ גַּם בְּכָל מִקּוֹם הַאוֹמֶרֶת לֹא הַפְּסִיד, כִּי
הַתְּפִשְׁטוֹת גִּשְׁמָת הַצְּדִיק הַוָּא בְּכָל הַעוֹלָם כִּמּוֹבֵן בְּזֹהָה"ק:

{מִוּמָל ע"פ תּוֹלֶה "לְכוּ חִזּוּ" כְּתִיחִילַת חַלְק ה' } רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָנָן
עִיר וְקָדִיש מִן שְׁמִיא

נִחְיָת, בְּזֹכְרָנָא קְדִישָׁא, בְּזֹכְרָנָא עַלְאָה, בְּזֹכְרָנָא רַבָּא, בְּזֹכְרָנָא
יַקְיָרָא, אַתָּם הַבְּטַחַתָּם לִיְשָׁרָאֵל שֶׁלֹּא תְּשִׁתְּפָח הַתּוֹרָה מִיְשָׁרָאֵל
עַל יָדֶיכֶם, כִּי בְּזֹהָר דָא יַפְקוֹן מִן גָּלוֹתָא, וְאַפְלוּ בְּתִקְפָּה הַהְסִתְרָה
שְׁבַתּוֹךְ הַסִּתְרָה בְּעַקְבּוֹת מִשְׁיחָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הַאֲלָה,
הַבְּטַחַתָּם שְׁאָף עַל פִּי כֵּן לֹא תְּשִׁבָּח הַתּוֹרָה מִפִּי זְרַעַנוּ, בְּמוֹ
שְׁכָתּוֹב: "וְאַגְּבֵי הַסִּתְרָא אַסְתִּיר פָּנֵי בַּיּוֹם הַהְוָא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה,
וְעַגְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפִנֵּיו לָעֵד כִּי לֹא תְּשִׁבָּח מִפִּי זְרַעַו" וְהַגָּה
עַתָּה הַגִּיעוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵין לְנוּ בָּהֶם חַפְץ, כִּי אַרְד עַלְיָנוּ הַגָּלוֹת
וּמְשִׁיחָה עַלְיָנוּ הַשְׁעָבָוד, וּבְכָל יוֹם אֵנוּ הַזּוֹלְכִים וְדָלִים, וּמְטָה יָדִינוּ
מִאֵד "כִּי אַזְלָת יָד וְאַפָּס עַצּוֹר וְעַזּוֹב" כִּי גַשְׁאָרָנוּ בִּיתּוֹמִים וְאֵין
אָב, וְאֵין מֵי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ וְהַגָּה בְּתִקְפָּה סֹוף הַגָּלוֹת הַמְּרָה הַזֹּהָה, וּבָכָר
הַתְּחִיל לְהַתְּגַזֵּץ הַתְּנוֹצְצָות מִשְׁיחָה מִימֵי הָאֱלֹקִי הָאָרֶן זָכָר צְדִיק
לְבָרְכָה, וְעַמְּד בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁתּוֹקָקִים וּמִתְּגַעֲגָעִים מִאֵד לְהַשָּׁם
יַתְּבָרְךָ, וְהַכְּל חַפְצִים לְיִרְאָה אֶת שְׁמָך בְּהַשְׁתּוֹקָקּוֹת גָּמָץ וְגַפְלָא
אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה בָּזָאת מִימֵי קָדָם "הַקִּיצּוֹתִי וְעוֹדִי עַמְּדָ", בְּאַתִּי עַד

זֶקֶן נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

כֵּיז בְּלִ הַדּוֹרוֹת וְעוֹדִי עַמְּךָ עַדְיוֹ אָנוּ אֶחָזִים בָּךְ, וּמְשֻׁתּוֹקָקִים
 לְעַבּוֹדָתְךָ בְּכָלוֹת הַגֶּפֶשׁ אֲבָל אָפָּה עַל פִּי כֵּן, גַּם גָּדֵל רְחוּקָנוּ מִמְּךָ
 בָּעָתִים הַלְּלוּ הוּא גַּם כֵּן בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי טְבָעָנוּ בֵּין מְצֻוָּה וְאַין
 מְעָמֵד בָּאָנוּ בְּמִעְמָקִי מִים וּשְׁבָלָת שְׂטְפָתָנוּ וַרְאָה אֶת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל מְרוֹזִים מִאָד, אֲשֶׁר אֵי אָפָּשָׁר לְבָאָר וּלְסִפְרָ גָּדֵל הַתְּגָרוֹת
 הַבָּעֵל דָּבָר אֲשֶׁר הַתְּגָרָה בָּנוּ מִאָד, עַד אֲשֶׁר הַפִּיל אֹתָנוּ מִאָד
 וְהַגָּה אָנְכִי בְּעָגִי מַי אָנְכִי לְסִפְרָ צְרוֹת יִשְׂרָאֵל, רַק אַתֶּם לְבַד
 יַדְעַתֶּם אֶת פֶּל הַמְּעָמֵד וּמִצְבָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֶלְהָ
 אֵה בָּאָתִי לְסִפְרָ וּלְצַעַק עַלְיִ וּעַל נְפָשִׁי, עַל עַצְם רְחוּקִי מַהְשָׁם
 יַתְּבִּרְךָ, וּעַצְם פְּגָמִי וּעַזְנוֹתִי הַרְבִּים וּפְשָׁעִי הַעֲצֹזִים, וּעַל אֶלְהָ
 אָנִי בּוֹכֵיהֶה עַיִגִּי עַיִגִּי יוֹרְדָה מִים", כִּי אַיִגִּי יוֹדֵעַ שָׁוֵם דָּרְךָ אִיךְ
 לְהַחְזִיר לִי הַפְּחַד דְּקָדְשָׁה, וְאִיךְ לְזֹכּוֹת לְתִשְׁזַבָּה שְׁלָמָה, וּבְאַיִזָּה דָּרְךָ
 אֲתָחִיל לְעַזּוֹב דַּרְכֵי הַרְבָּע וּמְחַשְּׁבֹותִי הַמְּגַנּוֹת, וְאִיךְ וּבְמָה אָזְבָּה
 לְתַקֵּן קְלָקוּלִים וּפְגָמִים בָּאֶלְהָ "לֹא יַדְעַתִּי נְפָשִׁי, אָנָה אָנִי בָּא",
 אָנָה אָזְלִיד אֶת חִרְפָּתִי הַעֲצֹמָה, אָנָה אָבָרָת, אָנָה אָפְטָמָן מִפְנִי
 בְּשִׁתִּי וּבְלִפְתִּי, וַיֹּאמֶר לְהָרִים בְּסִוְגִּי וּלְגַבְעֹות גַּפְלוּ עַלְיִ, אֹוי מִה
 הָיָה לִי, אֹוי מִה הָיָה לִי, "עַל כֵּן אָמְרָתִי שְׁעוֹ מַגִּי אָמְרָ בְּבָבִי",
 אָגְלִי יְחֹם אָגְלִי יְרִיחָם, כִּי אֵין מְעָצָר לְהָיָה לְהֹשִׁיעַ גַּם אָזְתִּי בָּעָתָ
 הַזֹּאת, כִּי הַרְבָּה רֹוח וְחַצְלָה לְפָנֵינוּ, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב: "הַזָּן כָּל תַּזְכִּיל וְלֹא
 יִבְצֶר מִמֶּךָ מִזְמָה, וַיָּמִי יֹאמֶר לְךָ מָה תַּعֲשֶׂה" עַל כֵּן בָּאָתִי בְּעָגִי
 בְּפִתְחָה, רֹשֵׁדֶל וְאַבְיוֹן, נְגוּע וּמְעָגָה, מְבָלָבָל וּמְטָרָף עֲגִי וּכְזֹאָב,
 לְצַעַק וְלְזַעַק? פָּגִי הַדָּרָת קְדַשְּׁתְכֶם: